

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **M. T.,**
bytem ,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 26. 7. 2023, č. j. 1536/2019-160-SPR/8,
takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2023, č. j. 1536/2019-160-SPR/8, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo pro nepřipustnost zamítnuto odvolání zmocněnce žalobkyně – společnosti Fleet Control proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 10. 07. 2019, č. j. MHMP 1405907/2019/Kli, o vině žalobkyně ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) porušením § 10 odst. 3 téhož zákona, neboť v době

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

podání odvolání nebyla žalobkyně zastoupena zmocněncem, jelikož předložená plná moc je ze dne 10. 7. 2023.

2. Žalobkyně namítá nezákonnost rozhodnutí z důvodu nesprávného posouzení plné moci správním orgánem. Původní plnou moc, kterou vystavila v roce 2019 již žalobkyně nedisponuje, proto po obdržení výzvy k doplnění plné moci vystavila plnou moc datovanou k 10. 7. 2023. V textu plné moci 10. 7. 2023 je výslovně uvedeno, že je udělena dle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu pro celé správní řízení. Žalobkyně se neztotožňuje se závěry žalovaného, že v době, kdy odvolatel podal odvolání, nebyl jejím zástupcem v předmětném řízení. Své závěry žalobkyně opírá o judikaturu Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004–29 a nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2015, sp. zn. II. ÚS 3144/14, ze kterých vyplývá, že dodatečně doložená plná moc zahojí nedostatek průkazu předchozího zastoupení.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a poukázal na to, že na právního zástupce žalované ve správním řízení je nutno nahlížet jinak, jelikož se jedná o známou společnost FLEET Control s.r.o., která zastupovala účastníky řízení minimálně ve stovkách různých případů u různých právních orgánů napříč celou republikou, je známá práva, ví, že jako zástupce má předkládat plnou moc s podáním. Neučinila tak, vyčkávala až k tomu bude vyzvána a následně zaslala plnou moc s datem 10. 07. 2023, ačkoliv údajně měla žalobkyni zastupovat již v roce 2019. Postup žalované se jeví jako účelový, a proto by neměla být výše uvedená judikatura Městského soudu v Praze a Ústavního soudu přílehlavá. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení významné skutečnosti.
5. Rozhodnutím MHMP ze dne 10. 7. 2019, č. j. MHMP 1405907/2019/Kli, byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zák. o provozu na pozemních komunikacích, za což ji byla uložena ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení 1 000,-Kč. V návaznosti na to bylo z datové schránky společnosti FLEET Control s.r.o. zasláno odvolání podáno jménem žalobkyně. Plná moc k ní nebyla přiložena ani nebyla součástí spisové dokumentace.
6. Žalovaný odvolání proti uvedenému rozhodnutí zamítl jako podané neoprávněnou osobou dne 28. 8. 2019, č. j. 1536/2019-160-SPR/3. Žalobkyně se proto bránila žalobou podanou u Městského soudu v Praze s tím, že měla být vyzvána k doplnění plné moci. Městský soud v Praze žalobě vyhověl dne 23. 7. 2021, č. j. 1 A 68/2019-24. Usnesením č. j. 8 As 260/2021 – 43 Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost žalovaného, neboť *soud nijak nezpochybňuje, že ze stěžovatelem dokládané judikatury vyplývá, že osoby spojené se společností FLEET Control se ve správním řízení často dopouštějí obstrukčních praktik. Vzhledem ke konkrétním okolnostem nyní projednávané věci je však třeba zohlednit přílehlavější judikurní linii předestřenou výše, tj. že jestli zástupce žalobkyně podal odvolání bez doložení plné moci a jednalo se o jeho první úkon v řízení, bylo povinností stěžovatele vyzvat jej k jejímu doložení v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu. Podle rozsudku NSS ze dne 30. 11. 2021, čj. 3 As 338/2019-61, bodu 18, to platí o to víc za situace, kdy zaslání výzvy do datové schránky zmocněného zástupce nevyžaduje nepřiměřeně velké úsilí (nejedná se např. o doručování písemností na doručovací adresu v zahraničí). Při následných obstrukčních úkonech by již tato povinnost stěžovatele netížila, což ostatně vyplývá i z ním citované judikatury.*

7. Žalovaný v nové řízení dne 27. 6. 2023 vyzval žalobkyni k doložení plné moci k zastupování. Žalobkyně ve stanovené lhůtě předložila plnou moc ze dne 10. 7. 2023, která je udělena pro všechny úkony, žádosti, návrhy, podání, nahlížení do spisu, odvolání, vzdání se práva na odvolání, doručování písemností, a to pro celé řízení ve všech stupních tohoto řízení, tj. včetně řízení u odvolacího orgánu – Ministerstva dopravy a všech stupňů správního soudu.
8. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
9. Lze přisvědčit žalovanému, že společnost FLEET Control, s.r.o. patří k subjektům, které vystupují po celé republice ve stovkách správních řízení a které jako procesní strategii využívají různorodé obstrukční praktiky, které nemají vést k účelnému vedení řízení o přestupku, ale pouze k maření cíle takového řízení a zbavení se odpovědnosti za projednáváný přestupek účelovým protahováním řízení až do uplynutí prekluzivní doby. Soudy již ohledně těchto aktivit opakovaně vyslovily, že vykazují znaky zneužití práva, jedná se zejména o rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č.j. 4 As 113/2018-39 č. 3836/2019 Sb. NSS, na který odkazoval též žalovaný.
10. Nicméně v této věci byl žalovaný i nyní soud vázán předchozím rozhodnutím soudů o tom, že žalovaný je povinen žalobkyni vyzvat k odstranění vady podání – prokázání zmocnění. Pokud takto závazně bylo konstatováno, že primární postup žalobkyně, odvolání bez prokázání zmocnění zmocněnce, nebylo obstrukční strategií, nelze poté dojít k identickému závěru, že vyhovění výzvy k předložení plné moci ve stanovené lhůtě již obstrukcí nově bylo. Hodnocení předchozího jednání žalobkyně již nemůže být předmětem tohoto řízení, jakkoli nyní rozhodující soudce je odlišného názoru (viz. rozsudek č. j. 16 A 84/2019 - 20). Soud tak posoudil procesní stav bez ohledu na předchozí řízení.
11. Zmocnění podle § 441 a násl. občanského zákoníku vzniká jako dvoustranné právní jednání zmocnitele a zmocněnce, plná moc slouží jako pouhý důkaz o existenci zmocnění. Na jeho hmotněprávní účinky nemá datum uvedené na plné moci žádný vliv. Jestliže ten, kdo vystupoval v řízení jako zástupce účastníka, aniž se prokázal plnou mocí, ji předloží dodatečně, je tím nedostatek prokázání zastoupení zhojen, a jsou tak schváleny i ty úkony, které zástupce účastníka učinil v řízení ještě před podpisem plné moci. I pokud byla plná moc osvědčující zastoupení žalobce při podání odvolání vystavena později, nelze z toho dovozovat, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, a že se tedy jedná o odvolání nepřipustné (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004 – 29, č. 918/2006 Sb. NSS, dle kterého *jestliže ten, kdo vystupoval ve správním řízení jako zástupce účastníka, aniž se prokázal plnou mocí, ji předloží dodatečně, je tím nedostatek průkazu zastoupení zhojen, a jsou tak schváleny i ty úkony, které zástupce účastníka učinil v řízení ještě před podpisem plné moci. I pokud byla plná moc osvědčující zastoupení žalobce při podání odvolání vystavena později, nelze z toho dovozovat, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, a že se tedy jedná o odvolání nepřipustné*). Závěr, že dodatečným předložením plné moci, byť byla vyhotovena až po provedení procesního úkonu, je tento procesní úkon provedený

zmocněncem dodatečně schválen, je obecně platný i ve vztahu k jiným procesním řádům (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 12. 1997, sp. zn. 2 Cdon 495/97, a nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 294/01 a sp. zn. II. US 3144/14). Správní řád neupravuje pravidla, pokud jde o následky předložení plné moci v průběhu řízení. Není proto důvodu odchýlit se od výše uvedené judikatury týkající se občanského soudního řádu. Závěr žalovaného, že dodatečně předložená plná moc neprokazuje oprávnění zmocněnce činit i předchozí procesní úkony za zmocnitele ve správním řízení je nezákonný, dodatečně prokázané zmocnění zmocněnce obecně konvaliduje jeho předchozí procesní úkony v řízení. V daném případě žalobkyně předložila ve stanovené lhůtě plnou moc, která byla udělena pro veškeré úkony ve správním řízení včetně řízení u odvolacího orgánu. Soud se neztotožnil s argumentem žalovaného, že obstrukční taktika spočívá ve vyvolání pochybností ohledně data, od kdy zmocněnec žalobkyni zastupuje.

12. S ohledem na výše uvedené dospěl soud rozhodnutí zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (výrok I).
13. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, proto ji náleží náhrada nákladů. Náklady vynaložené žalobkyní představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, náklady právního zastoupení advokáta Mgr. Davida Smrčka, jehož zastupování během soudního řízení zrušila. Odměnu advokáta tvoří 2 úkony [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu] 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 6 200 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradu hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč [§ 13 odst. 4 téže vyhlášky]. V podání ze dne 17. 11. 2023 žalobkyně specifikovala účet i var. symbol k platbě náhrady nákladů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

V Praze dne 30.10. 2024

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.